

Mehmet Hüseynoğlu

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

05.09.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Hüseyinoğlu

Eserleri:

Ademoğlu

Emekleyerek başladık etin bir yola,
Bebek dediler adımıza,
Yürümeyi öğrendik düşe kalka,
Çocuk dediler adımıza,
Gülücükler atardık tüm Dünya'ya,
Severdi konu komşu, anne ve baba,

Ardından büyüdük adımız artık gençti,
Özgüven kapladı her hücremizi,
Koşarak kat ettik yollarımızı,
Ayrıldık renklere sarı, kırmızı,
Kimimiz sağcı, kimimiz solcu,
Kimimiz zenci, kimi Kızılderili,
Kırdık dağıttık birbirimizi,
Kötülük tohumu yaktı içimizi,

Yetişkin dediler sağ kalanlara,
Döndük baktık geçmiş yıllara,
Hüzünlü bir geçmiş bize hediye,
Düşürmüşler kardeşi kardeşe,
Yaşamak güzel ancak kardeşçe,
Anlatmak lazım evlada, toruna,
Dünya olur cennet bu vaziyette.

Hayat kısa kıymetini bilmeli,
Kardeşçe yaşamalı güzel Dünya'da,
Huzurlu girmeli kara toprağa,
Ardından bakanlar hasret duymalı,
"Hakkımız helaldir" diye anmalı.

Mehmet Hüseyinoğlu

Anadolu'nun Mutlu Çocukları

Biz kor gibi sıcakla kavrulan,
Susuzluktan çatlayan toprakların,
Güneşin kavurduğu çocuklarıydık.
Çamurla toprakla oyunlar oynayan,
Koyun güden, davar güden çocuklar,
Biz Anadolu'nun mutlu çocuklarıydık,

Biz sokaklarda yakan top,
Çelik çomak oynayan,
Her daim kirli ve mutlu çocuklardık,
Kalabalık evlerde mutlu mesut yaşayan,
Büyükleri görünce saygıdan eğilen,
Anadolu'nun mutlu çocukları.

Büyüdük ve özlemlerle doldu içimiz,
Salçalı ekmeği özledik,
Topaç çevirmeyi, çamurla oynamayı,
En çok da samimiyeti ve mutluluğu özledik,
Biz Anadolu'nun mutlu çocuklarıydık.
Hasret ve hüznle doldu içimiz.

Mehmet Hüseyinoğlu

Baba

Sıradağlar gibi dayadım sırtımı sana,
Dimdik durdum sayende dosta düşmana,
Varlığın hediye rabbimden bana,
Sırtım yere gelmez sen varsan baba.

Koca çınar gibi hep başımızda,
Gölgende yaşadık yıllar boyunca,
Saldın köklerini bu topraklara,
Sırtım yere gelmez sen varsan baba.

Görevin zormuş ve de zahmetli,
Görünüşün sert ve de kederli,
Bilmeyiz içindeki yumuşak kalbi,
Sırtım yere gelmez sen varsan baba.

Baba oldum anladım ancak seni,
Hakkın ödenmez yaptığın gani,
Bu fani dünyada vardın iyi ki,
Hakkını helal et evlada baba,
Sırtım yere gelmez sen varsan baba.

Mehmet Hüseyinoğlu

Ben Veteriner Hekimim

Gah Toroslarda görürsünüz hastadır bir keçi,
Gah Konya ovasında Ayşe teyze'nin ineği,
Gah Diyarbakır'da Ali amca'nın kuzuları,
Tüm yurdu gezerim Veteriner hekimim.

Derdini anlatamaz konuşmaz hastam,
Acıyla kıvranır bekler derdine derman,
Gözlerime bakar hüzünle ister derman,
Tedavi etmek işimdir benim.

Karda soğukta Ağrı, Kars ya da Erzurum'da,
Yağmur çamurda Trabzon, Rize ya da Samsun'da,
Bunaltıcı sıcakta Mardin, Şanlıurfa ya da Gaziantep'te,
Her şartta yurdumun her köşesinde ben varım.

Ben veteriner hekimim meslektaşımıdır benim,
Mehmet Akif ERŞOY, Süreyya Tahsin AYGÜN,
Muhsin YAZICIOĞLU, Yüzbaşı Kemal Cemil bey,
Gururum bundandır, ben Veteriner Hekimim.

Mehmet Hüseyinoğlu

Bir Kıvılcım

Bir kıvılcım çakar, uyanır insan,
Bir insan uyanır, aydınlanır toplum,
Toplum aydınlanır, kaybolur karanlıklar,
Bir kıvılcımla başlar tüm uyanışlar.

Sarmışsa karanlıklar dört bir yanını,
Ruhun karamsarlıkla dolup taşmışsa,
Derin bir nefes alıp düşün o zaman,
Çak içindeki kıvılcımı uyan o zaman,

Uyanma vakti gelip geçiyor,
Herkes başkasına umut bağlıyor,
Dön de bak kendine umut sendedir,
Çak içindeki kıvılcımı gelecek sende.

Sen ben günü değil bugün kavgalar bitsin,
Gün birlik günüdür, kıvılcımlar çaksın,
Bir ışıkla geceler aydınlanmaz ancak,
Birlikte aydınlanır tüm karanlıklar.

Mehmet Hüseyinoğlu

Daldım Derinlere

Daldım derinlere, kayboldum benden,
Aramaz oldum, umut kalmadı,
Karardı benliğim, zihnim bulandı.
Yusuf misali kuyudayım ben.

Düşünceler içindeyim her şey karıştı,
Neden karardı zihnim, acep ne oldu,
Kendimi arar ama bulamaz oldum,
Ben kimdim bana ne oldu.

Tutacak dal kalmadı, koca Dünya'da,
Yalnızlık kaldı bize sermaye,
Harcadık dostları evvel zamanda,
Semeresi sensin sen yalnızlık.

Üzölmek neye yarar, zaman daraldı,
Geçirdik kırk yılı boşu boşuna,
Geriye dön bir bak be ademoğlu,
Bu koca Dünyada senden ne kaldı.

Ademoğlu dalar anın cazibesine,
Unutur Dünya'nın faniliğini,
Ölmeyecek gibi yaşar, ancak nafîle,
Ölüm geldiğinde artık çok geçtir.

Mehmet Hüseyinoğlu

Diyarbakır

Diyarbakır çocukluğum, gençliğim, yaşlılığım,
Sevincim, hüznüm, kaygım Diyarbakır,
Yaşama sevincim, ailem, hatıralarım.
Diyarbakır Diyarbakır.

Seni nasıl anlatsam bilemedim,
Melikahmet, ofis, suriçi, bağlar,
Anzele, fiskaya, hewsel bahçesi,
Tarih kokar her yerin,

Dicle bir yanda deli ve asi,
Surlar bir yanda dimdik ve mağrur,
Aşıklara ağlar kırklar dağı,
Kervanları anar ongözlü köprü,
31 medeniyet görmüş mahzun bir şehir,
O sensin o sen Diyarbakır.

Bin yılın hüznü çökmüş üstüne,
Yorulmuş susmuş şehrim benim,
Geçmişim, bugünüm, yarınım,
Diyarbakır dediğin işte o benim.

İnsanı asidir ve de gururlu,
Müslüman, Hristiyan ya da Ermeni,
Barındır içinde her çeşit beni,
Misafirperverdir sever insanı,
Gel gör beni diye haykırır,
İşte o benim diyarbakırım.

Mehmet Hüseyinoğlu

Diyarbakır'dan Gitmek

Gözlerim hüznü, ayrılmak bu kadar mı zor,
Bakıyorum ardımda bıraktığım yıllara,
Hüzün, mutluluk ve tüm yaşanan duyguları,
Saklıyorum hatıralarımın arasına,

Adilo'nun bahçesinde çiçek topladığımız günleri,
Yanıköşk'ün dar sokaklarında geçen çocukluğumu,
Koşuyolu'nda futbol oynadığım günleri,
Ofis'te arkadaşlarla volta attığımız günleri,

Sende yürümeyi, koşmayı öğrendim,
Sende sevmeyi, sevilmeyi öğrendim,
Gözlerim dolu dolu ağlamayı öğrendim,
Sen benim diğer yarım Diyarbakır'ım

Sende yaşadığım her saniye,
Geçiyor gözlerimin önünden film şeridi,
Ve artıyor hüznüm daha derin ve acı,
Ve zor geliyor senden gitmek.

Diyarbakır'ım gidiyorum senden çok uzaklara,
Hatıraların kalacak tüm benliğimde,
Her gün yeniden kavuşabilmenin ümidiyle,
Yaşayacağım ömrümün kalan kısmını,
Sensiz ve hüznüyüm Diyarbakır'ım.

Mehmet Hüseyinoğlu

Doğru

Sürekli konuşur bu âdemoğlu,
Sanırsın tek doğru o yeryüzünde,
Hayatta durmamış doğru çizgide,
Doğruyu sorsan çizgi zanneder.

Doğruluktan gem vurma, bilirim seni,
Karakter dediğin birkaç harf değil,
Sadece yiğitte bulunur, O da sen değil,
Zaman olmuş namertler vakti,

Yer yok bu dünyada, doğru dürüste,
Namertler konuşur oldu bu vakit,
Biz geçelim dünyadan kalsın sizlere,
Hak hesabın sorar öbür dünyada.

Mehmet Hüseyinoğlu

Dostum Yalnızlık

Yaşam dediğin çıkmaz sokakta,
Dolandım durdum ömür boyunca,
Dost aradım hayat yolunda,
Bulamadım kaldım yalnız başıma.

İnsanoğlu arar bir dost yüreği,
Paylaşmak için sevinci ve kederi,
Yalnızlık Allah'a mahsus doğrudur amma,
İnsanda kalıyor yalnız Dünya'da.

Emeklerken var annen ve baban
Onlar da göçerse fani Dünya'dan,
Yetim öksüz olur namın Dünya'da,
Kalırsın bir başına çıkmaz sokakta.

Dünya kalabalık ahir zamanda,
Ancak bulunmuyor gerçek manada,
Sırrını vereceğın bir Ademoğlu,
Sırtını döneceğın bir Ademoğlu.

Kendime dost oldum yok bir başkası,
Anlamaz beni benden ötesi,
Ruhumda bulunan derin yarayı,
Yarama tuz basar gösteremem ki.

Derdimi anlattım kendi kendime,
Satmadı beni bir başkasına,
Sırrımı anlatmaz eği dostuna,
Yalnızlık güzelmiş onu öğrendim.

Mehmet Hüseyinoğlu

Ey Oğul

Ey oğul benden sana kalan,
Olmasın para pul, mal mülk,
En büyük servettir anlarsan bunu,
Nasihatım sana uy ömür boyu.

Maddiyat geçici boyar gözünü,
Olurlar zengine hısım akraba,
Birgün yardım lazım olursa,
Selam vermez olur hısım akraba.

Açlıktan ölmezsin zalim Dünya'da,
Muhtaç olma namerde açma sakın el,
Gurursuz yaşayamaz bu ademoğlu,
Çalış didin yediğin olsun sana helal.

İnsanı sev ama hemen güvenme,
Aldatır seni, kor yarı yolda,
Görmeye çalış iç güzelliği,
Dış aldatır, ona inanma,

Karşılıksız seven ana-babadır,
Bekleme kimseden sonu hüsrandır,
Hep hesabı vardır insanoğlunun,
Temkimli ol insana karşı.

Tek doğru var evlat, bu dünya fani,
Hoş tut gönülleri, kırma kimseyi,
Dosdoğru ol, sakın söyleme yalan,
Kıyamet gününde sorarlar hesap.

Mehmet Hüseyinoğlu

Kar

Bir kar yağsa her yer beyaza bürünse,
Yollar, kaldırımlar bembeyaz olsa,
Bir kar yağsa insanların yüreğine,
Dünya'da kötülükler son bulsa,
Yüreklerin rengi bembeyaz olsa,

Çocuklar gelecekte umutlu olsa,
Hiçbir çocuk aç kalmasa,
Yetim ya da öksüz kalmasa,
Parklarda koşup oynasa,
Bir kar yağsa çocuklar hep mutlu olsa

Bir kar yağsa sen ben kavgası son bulsa,
Hep biz olsak, hep kardeş olsak,
Tüm renkler kardeş olsa,
Bir kar yağsa, insanlığa umut olsa,
Bir kar yağsa, yeryüzü cennet olsa.

Mehmet Hüseyinoğlu

Kirlenmemeli İnsan

Başladığı gibi bitirmeli hayatı insan,
Doğduğu günkü gibi masum ve temiz,
Kirlenmemeli özünü ve benliğini,
Korumalı ruhunun masumiyetini,
İncinmemeli insandan ne bitki ne hayvan,
Velhasıl razı olmalı insandan cümle yaratılan.

Mehmet Hüseyinoğlu

Kör Yürekler

Her yer karanlık göremez olduk,
Acep kör olan gözler bizim mi?
Yoksa yüreğimiz mi kör olan,
Bir gerçek varsa oda kör olduk dostlar,
Hangisi daha kötü görmeyen göz mü?
Yoksa kör olan yürek mi dostlar?
Neden bu kadar bencil ve umursamaz olduk,
Komşularımızı tanımaz olduk,
Kapandık kabuğumuza kör sağır olduk,

Açın yürek gözünüzü dünya dönüyor,
Savaşlar, hastalıklar ve de depremler,
Acılar çok ölüyor insanlar,
Açın yürek gözünüzü dostlar,
Birbirimizin yarasını sarma zamanı,
Acıları azaltmak için destek olmalı,
Sarılmalı birbirine birlik olmalı,
Gönül gözünü herkes açmalı,
O zaman güzelleşir hayat ve insan,
O zaman cennete döner her mekan.

Mehmet Hüseyinoğlu

Meslek Şehidi Volkan Lale

Takvimlerde nisan ayının yirmi beşi,
Yıllardan 2022 idi o kara gün,
Hiç unutulmayacak bir gün,
Gülyüzlü mesleğine aşık bir hekim,
İnsan ve hayvan sağlığına,
Ömrünü adanmış bir Hekim,
İlkelerinden taviz vermeyen bir Hekim.
O Volkan LALE'idi Veteriner Hekim'im,
Sabah erken saatlerde başlamıştı kesim,
Kontrol ediyordu hayvanları ve eti şehidim,
Korumak istiyordu insan sağlığını,
Yedirmek istemedi insanlara o hasta eti,
İmha edecekti hasta hayvan etini,
Anlamak istemedi gözü kara katiller,
Veteriner Hekim Volkan LALE'yi şehit ettiler,
Arkasında gözleri yaşlı ve üzgün,
Bir toplum bıraktı meslek şehidim,
Koruyamadık seni Volkan'im helal et hakkını,
Bayrağın inmeyecek bitmez bu mücadele,
Bilmediler bu meslekte bitmez Volkan LALE'ler,
Mücadeleden vazgeçmeyecek Veteriner Hekimler,
Şehidim yolunda yürümek andımız bizim,
İnsan sağlığını korumak andımız bizim.

Mehmet Hüseyinoğlu

Ölmemeli Babalarından Önce Çocuklar

Ölmemeli babalarından önce çocuklar,
Ölmemeli Suriyeli Aylan KURDİ'ler,
Ölmemeli Filistinli Nidal'ler,
Hiçbir çocuk ölmemeli,
Yaşamalı tüm çocuklar,
Çocuklar koşup oynamalı,
Onların sesleriyle dolmalı Sokaklar,
Onları izleyip mutlu olmalı babalar,
Bitmeli tüm kavgalar ve de savaşlar,
Dünya'ya barış hükmetmeli,

Ölmemeli babalarından önce çocuklar,
Dinsin artık gözyaşlarıyla akan nehirler,
Dinsin artık yürekleri yakan acılar,
Barut kokusu gelmemeli,
Cennet kokan çocuklardan,
Büyümeli gencecik bir fidana dönüşmeli,
Hatta sevmeli âşık olmalı,
Düğününde halay çekmeli, horon tepmeli,
Dünya'ya sevgi hükmetmeli,
Mutluca yaşam sürmeli tüm çocuklar.

Mehmet Hüseyinoğlu

Ölüm Hiç Yakışmadı Bana

Soğuk bir kış günüydü,
Dinleniyordum sobanın başında,
Telefon çaldı bir anda,
Baytar bey yetiş Sarıkız doğuramıyor,
Hazırlanıp çıktım yola Sarıkız'a yardıma,

Yollar karlı ve kaygandı dikkatli gitmem gerekti,
Ne olduğunu anlamadım aracım yoldan çıktı,
İşte o gün hayallerim o aracın içinde kaldı,
Hâlbuki daha evlenecektim, çocuklarım olacaktı,
Mutlu bir yuvam olacaktı,

Bahçesinde çocuklarımla top oynayacaktım evimin,
Hayallerim vardı benim,
Henüz yirmi beşinde genç bir Veteriner Hekim,
Ölüm hiç yakışmamıştı bana,

Ama sarıkız doğuramıyordu yetişmem lazımdı,
Ben Veteriner Hekim'dim yetişmem lazımdı.
Nicelerini iyileştirmiştim, seviyordum işimi,
Allah'ın dilsiz kulları bakışlarıyla teşekkür ederdi,
Mutlu oluyordum iyileştirince hayvanları,

Bundandı yorgun olsam da hiçbir hastaya yok diyemem,
O gün son yola çıkışımdı, hayallerimin de sonu,
Yaşlanacak torunlarımı sevecektim,
Henüz yirmi beşinde genç bir Veteriner Hekim,
Ölüm hiç yakışmamıştı bana.

Mehmet Hüseyinoğlu

Saat Sabahın Dördüydü

Aylardan şubattı, günlerden pazartesi,
Sabah saatin dördüydü her yer karanlık,
Uyuyorduk hepimiz ölüler gibi,
Sallandı Maraş, Hatay, Adıyaman,
Sallandı Malatya, Antep, Diyarbakır,
Yıkıldı binalar, her yer karardı,
Çıglıklar her yerde kurtarın bizi,
Yürek dayanır mı? Böyle acıya,
Ana, baba, kardeş kaybımız fazla,
Öksüz, yetim kaldık artık milletçe,
Karanlık gündeyiz yastayız bugün,
Sızlıyor ruhumuz, yanıyor yüreğimiz,
Akmaya utanıyor Gözyaşlarımız,
Nasıl bir acı böyle Ya rabbim,
Üzölmeye utanıyor bu âdemoğlu,
Gün birlik günödür haydi kardeşler,
Sarmak lazım yaraları böyle iyileşir,
Birlikte atınca yüreklerimiz,
Kabuk bağlar elbet yaralarımız,
Unutulmaz ancak bu kara günler,
Hatırlanır dost düşman bu kara günde.

Mehmet Hüseyinoğlu

Sevdiğim

Varlığın mutluluk, yokluğun hüzün,
Asılmasın yüzün, gülsün gözlerin,
Mutluluk olsun senin yoldaşın,
Hayatı bana sevdiren sensin,

Sevdiğim, eşim, canım yoldaşım,
Hep yanımda oldun yol arkadaşım,
Hayat denen yolda sana tutundum,
Derdimin dermanı sensin sevdiğim.

Yolumuz uzun ve de kederli,
Beraber geçmeli tüm engelleri,
Elele verince neler olmaz ki,
Elini tutunca Dünyalar benim.

Mehmet Hüseyinoğlu

Sevdim

Toprağın kokusunu sevdim,
Hani yağmur toprağa düşer ya,
Yaprağın çıkardığı sesi sevdim,
Hani rüzgar ağacın yaprağına çarpar ya,
Ben kuşları sevdim,
Kanatlanıp uçmanın hayaliyle,
Ben toprağı sevdim,
Ona kavuşacağım günün özlemiyle,
Ben ölümü sevdim,
Onsuz yaşamın anlamı yoktu.
Birde seni sevdim,
Beni ben yapan seni sevdim

Mehmet Hüseyinoğlu

Siyah Ve Beyaz

Sevgi nedir bilirmisin?
Karşılıksız ve sade sevdin mi hiç?
Bir ağacı, bir kuşu ya da bir insanı,
Sırf ağaç olduğu için,
Toprağa sıkı sıkıya tutunduğu için,
Ya da uçtuğu için bir kuşu,
Ya insanı sevebilir misin sırf insan olduğu için,
Fakatsız amasız sadece sevmek,
İnsan zor geldi değil mi? Kardeş,
Çünkü ayrıldı sınıflara insan,
Siyah ve beyaz gibi,
Kıramadık önyargıları olamadık insan,
Ya siyahtık ya beyaz,
Kırmızı ve mavide olduk ara sıra,
Ama olamadık sadece insan,
Ondan sevemedik birbirimizi,
Tek suçlu var burda o da renkler.

Mehmet Hüseyinoğlu

Vatan

Vatan nedir diye sordular toprak altında yatana,
Uğruna can verilendir dedi vatan,
Vatan nedir diye sordular toprak üstünde yaşayana,
Yaşadığım, barındığım ve doyduğum yerdir dedi vatan,
Kuşa sordular vatani; yuvam nerdeyse vatanım orası dedi,
Kurda sordular vatani; bana her yer vatan dedi,
İnsana sordular vatani,
Yaşanmışlıklarım, geçmişim, bugünüm dedi,
Üstüne bastığım toprak değil, vatani vatan yapan,
Üstünde yaşayan insanlardır dedi.

Mehmet Hüseyinoğlu